

Almindelig
norsk Søforsikringsplan

udgivet af

Repræsentantskabet for Det norske Veritas.

Oktober 1871.

Christiania.

Trykt hos Carl C. Werner & Co.

1871.

Almindelig norsk Søforsikringsplan,

udgivet af

Repræsentantskabet for Det norske Veritas.

Oktober 1871.

Første Kapitel.

Om Søforsikring i Almindelighed og Betydningen af de i Policen brugelige Udtryk og Betingelser.

§ 1.

Ved Søforsikring, der er tegnet i Henhold til denne Plan, forstaaes en Kontrakt, hvorved Assurandøren, paa de nærmere Betingelser, som maatte indeholdes i Policen, for den betingede Præmie overtager at holde den Forsikrede skadesløs for Tab, han maatte lide ved, at Ulykke i Løbet af Forsikringstiden rammer den forsikrede Gjenstand.

Hvad der forstaaes ved Søforsikring.

§ 2.

Enhver Interesse, som Nogen har i, at Skib eller Gods, der sendes over Søen, kommer lykkelig frem, og som lader sig ansætte i Penge, er Gjenstand for Forsikring, dog kunne Skipper og Mandskab ikke forsikre sin Hyre. En Forsikring har kun for saa vidt Gyldighed, som den, for hvis Regning den er tegnet, har Interesse i den forsikrede Gjenstand. Væddeassurance er ugyldig.

Interesse, Betingelse for at kunne forsikre.

§ 3.

Særskilte Gjenstande for Forsikring.

Gjenstande for Forsikring er i Særdeleshed:

Skib,

Fragt,

Passagerpenge,

Varer,

Den paa Varerne hvilende Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet,

Den af Varerne paa Bestemmelsesstedet paaregnede Fortjeneste (imaginær Gevinst),

Provision,

Bodmerikrav,

Udlagte Haveripenge og

Andre Fordringer, som maa søge sin Fyldestgjørelse i Skib, Ladning og Fragt.

Den af en Assurandør overtagne Risiko er ligeledes Gjenstand for Forsikring (Rassurance).

Forsikring paa den ene af disse Gjenstande indeslutter ikke Forsikring paa nogen anden. Enhver, som lader tegne Forsikring, har selv at sørge for, at den forsikrede Gjenstand bliver rigtig betegnet i Policen; Assurandøren er ikke bunden ved nogen Forsikring, hvis Gjenstand er urigtig betegnet.

§ 4.

Forsikring paa Skib eller Kasko.

Naar „Skib“ eller „Kasko“ er forsikret, henregnes dertil i Almindelighed Skroget med Seil, Rig og Inventarium; derimod ikke Proviant og andet Udstyr.

Var Fartøiet, da det forsikredes, ikke forbudet, ansees senere underlagt Metallhud som en særskilt, under Forsikringen ikke indbefattet Del af Skibet, hvis Værdi ansættes efter dens Kostende eller Taxtsum ved sidste Besigtelse (jfr. § 78 Slutn.).

Ved Forsikring af Fiskerskibe henregnes ikke derunder Fiske-redskaberne, naar de ikke udtrykkelig ere nævnte i Policen.

§ 5.

Forsikring paa Varer eller Gods.

Forsikring paa „Varer“ eller „Gods“ indbefatter ikke, med mindre det i Policen udtrykkelig er angivet, Penge, Værdipapirer, ædle Metaller, Juveler og Pretiosa, Kunst- eller Oldsager og levende Dyr; heller ikke Petroleum, Krudt, Nitroglycerin og andre

exploderende Stoffe. Skal Forsikringen gjælde Ladning, bestaaende af Guano eller andre Gjødningsstoffer, Korn, Poteter, Cikorierødder, Frugt, Frø, Kork, Hø, Torv, Raps- og Linkager, Ben, Bensvætte og Benaske, raa Gibs, Kalk, Kul, Rujern, Jernbaneskiner, Erts, Marmor, Sten, Skifer eller Salt, — maa dette udtrykkelig være angivet i Policen, forsaavidt de nævnte Gjenstande bestuer en Trediedel eller mere af Skibets Drægtighed.

§ 6.

Er der ved Forsikring paa Varer betinget „Opgjør efter Netto-værdi,“ skal Beskadigelsen, naar Varerne ankomme med Havari til Bestemmelsesstedet, ansættes efter Forholdet mellem Varernes Nettoværdi i beskadiget og ubeskadiget Stand, nemlig med Fradrag af Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet (jfr. § 55). Fragt, Told og Udgifter paa Bestemmelsesstedet kan i saa Fald af Ladningseieren ikke særskilt forsikres.

Vareforsikring med Opgjør efter Netto-værdi.

§ 7.

Skibets Udstyr kan enten forsikres i Forbindelse med Fragten eller særskilt.

Fragt- og Udstyrsforsikring.

Er Fragt og Udstyr særskilt forsikrede, maa deres samlede Forsikringssum ikke overstige Bruttofragteus Beløb, med mindre Skibet enten har Proviant med til senere Reiser, eller af andre Grunde Udstyret er større end Reisens virkelige Behov, og dette er angivet i Policen. Forsikring paa „Fragt og Udstyr“ underet behandles som Forsikring paa Bruttofragt.

Hvor Nettofragt er forsikret, gjælder som saadan, i Mangel af anden Aftale, to Tredieparter af Bruttofragten.

Hvor intet andet er bestemt, antages en Fragtforsikring at gjælde Bruttofragten af samtlige i Skibet indladede Varer, undtagen af Skipperens eller Mandskabets Føring. Derimod gjælder den ikke Fragten af Varer, som endnu ikke ere tagne ombord.

§ 8.

Er Fragt forsikret for flere Reiser underet, gjælder Forsikringen Fragten af de Varer, Fartøiet til enhver Tid har inde.

Forsikring af Fragt for flere Reiser.

Naar Fragten er betinget underet for flere Reiser, bliver det ved Skjøn, hvorefter de gangbare Fragter lægges til Grund, at afgjøre, hvormeget der skal henføres til hver enkelt Reise.

Skal Skibet have forskjellig Fragt, eftersom det maatte faa

Ordre til at gaa til det ene eller det andet Sted, ansættes Fragten, hvis Skibet forliser, inden saadan Ordre erholdes, til Gjennemsnitsbeløbet af samtlige betingede Fragter.

Gaar Skibet paa nogen af de her omhandlede Reiser i Ballast, gjælder Forsikringen derunder paa Udstyret.

§ 9.

Forsikring paa Bodmeri.

Ved Forsikring paa Bodmeri uden Angivelse af, hvad der er stillet til Pant for Laanet, skal i Forhold til Assurandøren saavel Skibet som, i Tilfælde det er lastet, dets Ladning og Fragt ansees som forbodmede.

§ 10.

Forsikringsværdi.

Som den forsikrede Gjenstands Værdi ansees, i Mangel af anden Overenskomst (Taxt), ved Forsikring paa:

- a) Skib — sammes Værdi paa den Tid, Forsikringen tegnes;
- b) Fragt — sammes Bruttobeløb, deri indbefattet Kaplak eller Gratifikation, der maatte være betinget. Er ingen Fragt forud bestemt, ansættes den ved Skjøen efter gangbare Fragter paa den Tid, Forsikringen er tegnet;
- c) Passagerpenge — sammes Bruttobeløb;
- d) Udstyr — Udgifterne ved Anskaffelse af Proviant, Beløbet af forudbetalt Hyre og andre Skibsudgifter i Anledning af Reisen paa Afgangstedet;
- e) Ladningen — sammes Værdi paa Afskibningsstedet (Faktura-værdi), indbefattet Omkostningerne paa samme, indtil den er kommen ombord, forsaavidt disse ikke betales af Skibet. Derimod henregnes hertil ikke Fragt, ligesaa lidt som Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet;
- f) Imaginær Gevinst — 10 Procent af Varernes oven omhandlede Værdi;
- g) Skipperens eller Mandskabets Føring — sammes Kostende, tillagt gangbar Fragt paa den Tid, Føringen indtoges;
- h) Bodmeri -- sammes Beløb, indbefattet Bodmeripræmien;
- i) Haveripenge — Beløbet af samtlige betalte Haveri- og Skibsudgifter under Haveriet, tillagt Forsikringspræmien, altsaa det hele Udlæg.

§ 11.

Som gjensidig Overenskomst om den forsikrede Gjenstands Værdi (taxeret Police) ansees det, naar der i Policen er brugt Udtrykket: „ansat til en Værdi af — Spd.“

Taxeret og aaben
Police.

Derimod ansees det som en aaben Police, hvori ingen Overenskomst er truffet om Gjenstandens Værdi, naar der i Policen er brugt Udtrykkene: „assureret — Spd. paa N. N. Gjenstand,“ „assureret for — Spd.“ eller lignende.

§ 12.

Naar Forsikring er tegnet fra et Sted til et andet, løber Risikoen ved Forsikring paa:

Reiseforsikrings
Begyndelse og
Ende.

- a) Kasko, Fragt eller Udstyr — fra den Tid, Skibet har begyndt at indtage Ladning eller Ballast, og indtil det paa det Sted, hvor Risikoen ender, enten uden unødigt Ophold har løst Ladningen eller Ballasten, eller begyndt at indtage ny Ladning, eller standset med Losningen, enten for at lægge op, eller for at gaa til et andet Sted. Varer det længere end 28 Dage fra Ankomsten, inden Losning af Varer, og længere end 7 Dage, inden Losning af Ballast er endt, ophører Risikoen medmindre den Forsikrede beviser, at intet unødigt Ophold har fundet Sted.
- b) Varer og imaginær Gevinst — fra den Tid, Varerne skilles fra Land for at ombordbringes, indtil de igjen uden unødigt Ophold fra den Forsikredes eller hans Agents Side ere bragte iland. Sædvanmæssig Ombord- og Landbringelse af Varerne med Legtere er indbefattet i Risikoen.
- c) Bodmeri — fra den Tid, Laanet er optaget, indtil det paa det bestemte Betalingssted uden unødigt Ophold er indfordret og betalt.

§ 13.

Ved Reiseforsikring er indbefattet under Risikoen saadanne Afvigelser fra den lige Kurs, der maa ansees som sædvanlige, saasom, at Skibe, der komme til Europa fra transatlantiske Havne, anløbe Queenstown eller Falmouth for Ordre, at Skibe i Middelhavsarten anløbe Gibraltar for Ordre, at Skibe i Østersøarten anløbe Helsingør eller Kjøbenhavn for Ordre eller for at proviantere, samt at Dampskibe anløbe Møllehavne,

Tilladte Afvigelser.

§ 14.

Risikoens Omfang ved Forsikring til et helt Distrikt med flere Havne, saavel som naar Bestemmelsesstedet er alternativt eller kumulativt angivet.

Naar Forsikring er tegnet til et Land, en Verdensdel eller i det Hele til et Distrikt, der indbefatter flere Havne, ansees Risikoen at dække Anløbning af et Ordrested og Forseiling derfra til Losse- eller Ladested, samtlige Steder beliggende inden det betegnede Distrikt.

Er Forsikring tegnet til et Sted *eller* til et andet, ender Risikoen paa hvilketsonhelst af disse Steder, Skibet først kommer til.

Er Forsikring tegnet til *flere* Steder, maa der ikke afviges fra den Følgeorden, hvori Stederne i Policen ere nævnte; men de behøver ikke samtlige at anløbes.

Er Forsikring tegnet til et Sted *og/eller* andre kunne de samtlige anløbes i hvilketsonhelst Orden.

§ 15.

Forsikring for flere Reiser underet.

Er der i samme Police tegnet Forsikring for flere Reiser underet, skal en saadan Forsikring behandles, som om der i særskilte Policer var tegnet Forsikring for hver enkelt Reise, dog saaledes, at Risikoens paa Skibet vedvarer i Tiden mellem Losning og Indtagning af Ladning eller Ballast, naar intet unødigt Ophold finder Sted. Er Præmien betinget underet, bliver dog det Hele at ansee som een Risiko med Hensyn til Ristorno. (Jfr. § 75 Slutn.)

Som særskilt Reise betragtes det ogsaa, om Skibet afgaar i Ballast, for paa Bestemmelsesstedet at indtage Ladning eller lægge op.

§ 16.

Særskilt Forsikring af de enkelte Varepartier.

Naar der for flere i en Police forsikrede Varepartier er sat særskilte Forsikringsbeløb, og Partiernes derhos med Mærker eller andre Kjendetegn ere saaledes betegnede i Policen, at de derefter kunne skjælnes fra hinanden, ansees hvert Parti i enhver Henseende som særskilt forsikret. Alene Angivelse af, at det Forsikrede bestaar af et vist Antal Kasser, Baller, Tønder o. s. v., hvis Værd pr. Stykke fremgaar af Policen, er ikke tilstrækkelig til at ansee hvert Stykke som særskilt forsikret, medmindre dette forøvrigt af Policen kan sees at have været Hensigten.

Som særskilt forsikrede ansees stedse Varepartier, hvorfor Erstatningsbetingelserne ere forskellige.

§ 17.

Naar det i Haveritilfælde er fornødent at bringe de forsikrede Gjenstande iland, ombord i andre Skibe, eller i det Hele ud af Skibet, vedbliver Risikoen.

Risiko naar forsikrede Gjenstande maa bringes ud af Skibet.

§ 18.

Ved Tidsforsikringer regnes de i Policen nævnte Dage inklusive fra Midnat til Midnat, hvorved Klokkeslettet der, hvor Gjenstanden befinder sig, lægges til Grund.

Tidsforsikringers Begyndelse og Ende.

Er et Skib paa Søen paa den Tid, en Tidsforsikring udløber, kan den Forsikrede, forinden dette sker, forlange den udstrakt maanedsviis, indtil Skibets første Ankomst til Havn, mod en passende Præmie.

For at nyde godt af Bestemmelsen i § 67 om Skibe, hvorom ingen Efterretning erholdes, maa den Forsikrede holde Policen i Kraft indtil Udløbet af de deri nævnte Tidsrum. Med Hensyn til forladt Skib kommer derimod Bestemmelsen i § 19 til Anvendelse, selv om Forsikringen senere er ophørt, dersom det var forsikret paa den Tid, det blev forladt.

§ 19.

Ilvis den forsikrede Gjenstand paa den Tid, Forsikringen udløber, er i skadeligt Stand, og Skaden er Gjenstand for Erstatning, vedvarer Risikoen for de umiddelbare Følger af saadan Skade, ikke derimod for anden tilfældig Skade, indtil Gjenstanden uden unødigt Ophold efter Omstændighederne er repareret eller solgt.

Risiko, naar Gjenstanden var skadet ved Forsikringens Udløb.

§ 20.

Ved Betingelsen: „Fri for Krigsmolest,“ er Assurandøren fri for at erstatte alt Tab, der opstaar som en Følge af Krig, Søroveri dog ikke dertil henregnet. Risikoen for en Rejsforsikring ophører ganske, naar Skibet enten opbringes af en krigførende Magt, eller af Frygt for Krigsmolest afviger væsentligt fra sin Kurs, eller desaaarsag eller paa Grund af Anholdelse standser Reisen længere end 48 Timer.

Betingelsen: „Fri for Krigsmolest.“

§ 21.

Naar Forsikring er tegnet „Paa beholden Ankomst“ eller „Mod Totalforlis,“ er Assurandøren paa Skib kun erstatningspligtig, naar dette forgaar eller kondemneres (§§ 47 og 67).

Betingelsen: „Paa beholden Ankomst“ og „Mod Totalforlis.“

Assurandøren paa Varer er desuden erstatningspligtig, naar de eller nogen Del deraf paa Grund af Ulykkestilfælde, hvorfor han er ansvarlig, maa sælges i Nødhavn, eller af andre Grunde ikke kan komme frem til Bestemmelsesstedet.

§ 22.

Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde.“

Ved Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde“, erstattes partikulær Skade, forsaavidt den iøvrigt egner sig til Erstatning, kun i følgende Tilfælde:

a) Naar Skibet er kommet fast, og enten slet ikke kommer flot igjen, eller kun kommer af ved usædvanlige Foranstaltninger saasom ved fremmed Hjælp, Losning eller Kastning af Ladningen eller Kapning af Masterne, og Skibet derved faar saadan Skade, at Beskadigelsen i alle Fald for en væsentlig Del kan være opstaaet derved.

Kommer Skibet af ved sædvanlige Foranstaltninger, saasom Manøvrering med Seilene eller Hivning paa Ankerne, eller Dampskib ved Brug af Maskinen, ansees det ikke som Strandingsstilfælde.

b) Naar Skibet har lidt saadan Skade, at det ikke ved noget-somhelst Middel, der staar til Raadighed, kan holdes paa Pomperne, men synker eller, for at dette kan undgaaes, maa sættes paa Grund, eller naar det kantsjer.

c) Naar Beskadigelsen er opstaaet ved Ild.

d) Naar Skaden bestaar i, at en Del af de forsikrede Varer falder i Søen og paa denne eller andre Maader ganske gaar tabt udenfor Skibet. Erstatning kan dog ikke fordres, naar Stranding ikke er indtruffet, om Varer, der i Skibet ere blevne beskadigede, enten bortsmelte eller paa anden Maade blive værdiløse; heller ikke naar de tabes ved Oppomping.

Beskadigelse af Varer, der var opstaaet forinden Skibets sidste Afgang fra Havn, bliver ikke Gjenstand for Erstatning, om end Strandingsstilfælde senere indtræder.

§ 23.

Betingelsen: „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

Naar en Forsikring er tegnet „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal“, skal der efter billigt Skjøn gjøres Afregning for den Forøgelse i Vægt eller Maal, som de beskadigede Varer maatte have faaet ved at være blevne vaade. Den hele

Skade bliver Gjenstand for Erstatning, naar Beskadigelsen overskrider den fastsatte Procent.

§ 24.

Naar en Forsikring er tegnet: „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal,“ erstattes disse Procent i intet Tilfælde, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

Betingelsen „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

§ 25.

Naar Forsikringen er opgivet at være en Reassurance, ansees den overtaget paa de samme Betingelser, som gjælde for Hovedforsikringen, og Reassurandøren er i Ulykkestilfælde forpligtet til at give samme Erstatning, som paaahviler Hovedassurandøren.

Reassurance.

Erstatninger og Ristorno fordeles over Reassurancer efter samme Forhold, som Reassurancebeløbet udgjør af den Sum, Hovedassurandøren havde forslæret paa Gjenstanden paa den Tid, Reassurancen tegnedes.

Andet Kapitel.

Omstændigheder, som bevirke, at Forsikringen gaar tilbage, eller at Risikoen ophører eller indskrænkes.

§ 26.

Den hele Forsikring bliver ugyldig, og enhver, den Forsikrede ellers muligens tilkommende Erstatning bortfalder i følgende Tilfælde:

Forsikringens Ugyldighed ved urigtige Opgaver, Fortielser og Svig.

- a) Naar enten den Forsikrede eller den, der besørger Forsikringen, ved Tegningen undlader at meddele enhver dem bekjendt Oplysning, som med Rimelighed maatte antages at ville have havt til Følge, at Assurandøren enten slet ikke, eller kun til højere Præmie vilde have overtaget Risikoen. Herhen hører, at Skibet har indtaget Varer af explosiv eller anden farlig Beskaffenhed.
- b) Naar ved Forsikringens Tegning nogen urigtig Oplysning med-

deles, og dette kan antages at være skeet, for at bevæge Assurandøren til at overtage Risikoen, eller for at opnaa billigere Præmie.

- e) Naar Vedkommende, efter at have forlangt Forsikringen, men forinden den er tegnet, modtager Efterretninger, hvorved Risikoen maa ansees forøget, og ikke paa hurtigste Maade underretter Assurandøren derom.
- d) I det Hele, naar den Forsikrede søger at besvige Assurandøren, det være ved Forsikringens Tegning, ved Krav af Ristorno eller af Erstatning.

Det ansees som Forsøg paa Svig, naar den Forsikrede forsætlig hos forskjellige Assurandører tilsammen lader Gjenstanden forsikre for Mere, end han havde Grund til at ansee den værd, og Overforsikringen ikke udtrykkelig er tegnet alene mod Farer, der ikke ere dækkede ved den øvrige Forsikring (jfr. § 38).

§ 27.

Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om, at Fartøiet er klinkerbygget

Er det ved Forsikring paa Skib eller Fragt ikke opgivet, at Fartøiet er klinkerbygget, er Assurandøren, i Tilfælde af Skade, kun pligtig at betale Halvparten af den Erstatning, han ellers vilde have havt at udrede.

§ 28.

Overskridelse af Bæreevne eller Farvandsmærke.

Ved Forsikringer for Rederiet ophører Risikoen, saalænge Skibet gaar med Ladninger eller paa Farvande, som overskrider dets ansatte Bæreevne eller Farvandsmærke.

§ 29.

Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om Skibets Nationalitet.

Hører det i Policen angivne Skib ikke til samme Land, som det, hvori Forsikringskontrakten afsluttes, maa Skibets Nationalitet opgives, medmindre det kan bevises, at samme var Assurandøren bekendt. I andet Fald ansees en saadan Forsikring at være fri for Krigsmolest.

Selv om det i Policen angivne Skib er neutralt, ansees enhver Forsikring paa Varer eller deslige fri for Krigsmolest, naar Eieren ikke hører til samme Land, som det, hvori Forsikringen er tegnet, og dette hverken har været opgivet Assurandøren ved Tegningen eller bevislig været ham bekendt.

§ 30.

I almindelighed antages det ved Rejsforsikringer, at Skibet ikke er gaaet tilsøs tidligere end Dagen, før Forsikringen forlanges tegnet, hvis Risikoen begynder paa Forsikringsstedet, og ellers, at Underretning om, at det var seilfærdig eller afseilet, ikke er indløbet tidligere end med sidste Post forinden Forlangendet om Forsikring. I andet Fald anses Forsikringen kun overtaget for Ulykker, der tilstøde efter Tegningen, med Forpligtelse for den Forsikrede til i Ulykkestilfælde at bevise, at Skibet var i god Behold paa den Tid, Forsikringen overtoges.

Ved Tidsforsikringer paahviler det stødse den Forsikrede at føre Beviset for, at Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i god Behold.

Risiko, naar Skibet er i Søen ved Tegningen.

§ 31.

Den samme Ugyldighed, der er en Følge af, at det paa den Tid, Forsikringen forlangtes, var Vedkommende bekendt, uden af ham at opgives, at den forsikrede Gjenstand havde lidt Skade eller var i Fare, skal ogsaa indtræde, naar nævnte Skade eller Fare paa den Tid, Forlangendet skede, var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, da han forlangte Forsikringen, selv om Ulykken eller Faren ikke kan bevises at være kommet til Vedkommendes egen Kundskab.

I ethvert Tilfælde, hvori den forsikrede Gjenstand var i skadeligt Stand eller i Fare paa den Tid, Forsikringen forlanges, kan Assurandøren som Betingelse for Erstatning fordre, at den Forsikrede, hans Agenter eller Underordnede hos Telegrafvæsenet eller Andre, der kunde bragt Underretning om Ulykken eller Faren, søger at erholde Bevidnelse om, at ingen saadan er modtaget af eller afsendt fra nogen af dem.

At Ulykke eller Fare var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, har samme Virkning, som om den bevislig var Vedkommende selv bekendt.

Pligt at skaffe Bevidnelse om ikke at have modtaget Underretning om Ulykke eller Fare.

§ 32.

Naar Skibet ved Rejsforsikringer med den Forsikredes Vidende og Villie uden Nødvendighed afviger fra sin rette Vei, for at anløbe andre Havne end de i Policen nævnte, eller naar disse ikke anløbes i den Orden, hvori de deri ere anførte, saa ophører Risikoen, naar Afgangen finder Sted, og indtræder ikke igjen senere (Jfr. §§ 13 og 14).

Har Afgangen fra den forsikrede Reise fundet Sted uden den Forsikredes Vidende og Villie, har den kun til Følge, at der ved

Risiko, naar der afviges fra den forsikrede Reise.

Forsikringer for Rederiet maa svares en passende Præmie for den forøgede Risiko, Afvigelsen maatte have forvoldt Assurandøren.

Afvigelser fra Reisen paa Grund af Modvind eller Ulykker, samt for at redde Mennesker, hæve ikke Risikoen og paadrage heller ikke den Forsikrede nogen Tillægspræmie.

§ 33.

Risiko, naar den hele Reise forandres.

Risikoen ophører, hvis Skibet gaar paa en anden Reise end den forsikrede, naar dette skeer med den Forsikredes Vidende og Villie; men har den Forsikrede aldeles ikke havt nogen Anledning til at blive bekendt dermed, vedbliver Risikoen, indtil Skibet har naaet en Havn, hvortil det, forinden det igjen er afgaaet derfra, er blevet ham bekendt, at det skulde gaa. Den Forsikrede maa dog, for at nyde godt af denne Bestemmelse, ufortøvet meddele Assurandøren Underretning om den stedfundne Forandring af Reisen, saasart han erfarer samme. Derhos maa han svare Forhøielse af Præmien, om Risikoen paa den nye Reise kan skjønnes at være større end paa den i Policen nævnte, hvorimod han ikke kan forlange Ristorno, om Risikoen er bleven formindsket.

Naar forsikrede Varer beføres i et andet Skib.

Befordres forsikrede Varer i andet end det i Policen nævnte Skib, ophører Forsikringen, medmindre det overensstemmende med § 54 er foranlediget ved et i Løbet af Forsikringen tilstødt Ulykestilfælde, eller efter paabegyndt Risiko er skeet uden den Forsikredes Vidende og Villie.

§ 34.

Forandring af Skipper.

Naar Rederiet, medens Risikoen varer, uden Assurandørens Vidende og Villie ansætter nogen ny Skipper, om hvem det veed, enten at han tidligere har begaaet Assurancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har fattet Beslutning om ikke at forsikre paa ham som Fører, blive Forsikringer for Rederiet ugyldige, medens Skibet føres af en saadan Skipper.

§ 35.

DenforsikredeGjenstands Salg.

Sælges den forsikrede Gjenstand uden at den Forsikrede samtidig overdrager Kjøberen Forsikringen, ophører samme fra den Tid, Salget har fundet Sted. I ethvert Fald ophører Forsikringen fra den Tid, Salg uden Assurandørens Samtykke har fundet Sted, naar det kan oplyses om den nye Eier, at han har begaaet Assu-

rancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har tilkjendegivet ham sin Beslutning ikke at forsikre for ham.

Naar et Skib uden Samtykke af Assurandøren skifter Nationalitet, er denne ved Forsikringer for Rederiet fri for Tab, der maatte følge heraf.

Forandring af Skibets Nationalitet.

§ 36.

Ved enhver Forsikring for Rederiet kan Assurandøren til enhver Tid, naar det kan ske, forlange Skibets Sødygtighed undersøgt ved en lovlige Besigtelse, dog blive Udgifterne derved i ethvert Fald for Assurandørens Regning, ligesom denne ogsaa maa erstatte de ved Opholdet forvoldte Udgifter, naar der ved Besigtelsen ingen væsentlige Mangler forefindes ved Skibet. Vil Rederiet ikke tilstede saadan Undersøgelse, kan Erstatning ikke forudses for senere Tab, med mindre disse bevises ikke at kunne hidrøre fra Mangler ved Skibet.

Undersøgelse af Skibets Sødygtighed.

§ 37.

Opstaar efter Forsikringens Tegning nogen Krig, hvorved den forsikrede Gjenstand kommer i Fare for Opbringelse, ophører Risikoen for Krigsmolest, saafremt den Forsikrede ikke saavidt gjørligt drager Omsorg for, at Skibet saarest muligt kommer i sikker Havn, før at man der kan afvente Assurandørens Bestemmelse, om han, med at betale den forsikrede Gjenstands Andeel i dermed forbunden Udgift og Ansvar, vil lade Skibet henligge, eller vil tillade, at det seiler videre, eller vil lade sig overdrage Eendomsretten til det Forsikrede mod Udbetaling af Forsikringssummen. Assurandøren kan dog ikke forlange, at Skibet skal henligge længere Tid end 3 Maanedes, men er, naar Skibet maa vente længere, forpligtet til at udbetale Forsikringssummen mod Eendomsoverdragelse af det Forsikrede.

Forholdsregler, naar Krig udbræder under Risikoen.

Assurandøren paa Varer er desuden erstatningspligtig, naar de eller nogen Del deraf paa Grund af Ulykkestilfælde, hvorfor han er ansvarlig, maa sælges i Nødhavn, eller af andre Grunde ikke kan komme frem til Bestemmelsesstedet.

§ 22.

Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde.“

Ved Betingelsen: „Fri for Beskadigelse undtagen i Strandingsstilfælde“, erstattes partikulær Skade, forsaavidt den iøvrigt egner sig til Erstatning, kun i følgende Tilfælde:

a) Naar Skibet er kommet fast, og enten slet ikke kommer flot igjen, eller kun kommer af ved usædvanlige Foranstaltninger saasom ved fremmed Hjælp, Losning eller Kastning af Ladningen eller Kapning af Masterne, og Skibet derved faar saadan Skade, at Beskadigelsen i alle Fald for en væsentlig Del kan være opstaaet derved.

Kommer Skibet af ved sædvanlige Foranstaltninger, saasom Manøvrering med Seilene eller Hivning paa Ankerne, eller Dampskib ved Brug af Maskinen, ansees det ikke som Strandingsstilfælde.

b) Naar Skibet har lidt saadan Skade, at det ikke ved noget-somhelst Middel, der staar til Raadighed, kan holdes paa Pomperne, men synker eller, for at dette kan undgaaes, maa sættes paa Grund, eller naar det kantsjer.

c) Naar Beskadigelsen er opstaaet ved Ild.

d) Naar Skaden bestaar i, at en Del af de forsikrede Varer falder i Søen og paa denne eller andre Maader ganske gaar tabt udenfor Skibet. Erstatning kan dog ikke fordres, naar Stranding ikke er indtruffet, om Varer, der i Skibet ere blevne beskadigede, enten bortsmelte eller paa anden Maade blive værdiløse; heller ikke naar de tabes ved Oppømpning.

Beskadigelse af Varer, der var opstaaet forinden Skibets sidste Afgang fra Havn, bliver ikke Gjenstand for Erstatning, om end Strandingsstilfælde senere indtræder.

§ 23.

Betingelsen: „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

Naar en Forsikring er tegnet „Fri for N. N. Procent Undervægt eller Undermaal“, skal der efter billigt Skjøn gjøres Afregning for den Forøgelse i Vægt eller Maal, som de beskadigede Varer maatte have faaet ved at være blevne vaade. Den hele

Skade bliver Gjenstand for Erstatning, naar Beskadigelsen overskrider den fastsatte Procent.

§ 24.

Naar en Forsikring er tegnet: „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal,“ erstattes disse Procent i intet Tilfælde, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

Betingelsen „Fri for de første N. N. Procent Undervægt eller Undermaal.“

§ 25.

Naar Forsikringen er opgivet at være en Reassurance, ansees den overtaget paa de samme Betingelser, som gjælde for Hovedforsikringen, og Reassurandøren er i Ulykkestilfælde forpligtet til at give samme Erstatning, som paaahviler Hovedassurandøren.

Reassurance.

Erstatninger og Ristorno fordeles over Reassurancer efter samme Forhold, som Reassurancebeløbet udgjør af den Sum, Hovedassurandøren havde forslæret paa Gjenstanden paa den Tid, Reassurancen tegnedes.

Andet Kapitel.

Omstændigheder, som bevirke, at Forsikringen gaar tilbage, eller at Risikoen ophører eller indskrænkes.

§ 26.

Den hele Forsikring bliver ugyldig, og enhver, den Forsikrede ellers muligens tilkommende Erstatning bortfalder i følgende Tilfælde:

Forsikringens Ugyldighed ved urigtige Opgaver, Fortielser og Svig.

- a) Naar enten den Forsikrede eller den, der besørger Forsikringen, ved Tegningen undlader at meddele enhver dem bekjendt Oplysning, som med Rimelighed maatte antages at ville have havt til Følge, at Assurandøren enten slet ikke, eller kun til højere Præmie vilde have overtaget Risikoen. Herhen hører, at Skibet har indtaget Varer af explosiv eller anden farlig Beskaffenhed.
- b) Naar ved Forsikringens Tegning nogen urigtig Oplysning med-

deles, og dette kan antages at være skeet, for at bevæge Assurandøren til at overtage Risikoen, eller for at opnaa billigere Præmie.

- e) Naar Vedkommende, efter at have forlangt Forsikringen, men forinden den er tegnet, modtager Efterretninger, hvorved Risikoen maa ansees forøget, og ikke paa hurtigste Maade underretter Assurandøren derom.
- d) I det Hele, naar den Forsikrede søger at besvige Assurandøren, det være ved Forsikringens Tegning, ved Krav af Ristorno eller af Erstatning.

Det ansees som Forsøg paa Svig, naar den Forsikrede forsætlig hos forskellige Assurandører tilsammen lader Gjenstanden forsikre for Mere, end han havde Grund til at ansee den værd, og Overforsikringen ikke udtrykkelig er tegnet alene mod Farer, der ikke ere dækkede ved den øvrige Forsikring (jfr. § 38).

§ 27.

Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om, at Fartøiet er klinkerbygget

Er det ved Forsikring paa Skib eller Fragt ikke opgivet, at Fartøiet er klinkerbygget, er Assurandøren, i Tilfælde af Skade, kun pligtig at betale Halvparten af den Erstatning, han ellers vilde have havt at udrede.

§ 28.

Overskridelse af Bæreevne eller Farvandsmærke.

Ved Forsikringer for Rederiet ophører Risikoen, saalænge Skibet gaar med Ladninger eller paa Farvande, som overskrider dets ansatte Bæreevne eller Farvandsmærke.

§ 29.

Risikoens Indskrænkning ved undladt Opgave om Skibets Nationalitet.

Hører det i Policen angivne Skib ikke til samme Land, som det, hvori Forsikringskontrakten afsluttes, maa Skibets Nationalitet opgives, medmindre det kan bevises, at samme var Assurandøren bekendt. I andet Fald ansees en saadan Forsikring at være fri for Krigsmolest.

Selv om det i Policen angivne Skib er neutralt, ansees enhver Forsikring paa Varer eller deslige fri for Krigsmolest, naar Eieren ikke hører til samme Land, som det, hvori Forsikringen er tegnet, og dette hverken har været opgivet Assurandøren ved Tegningen eller bevislig været ham bekendt.

§ 30.

I almindelighed antages det ved Rejsforsikringer, at Skibet ikke er gaaet tilsøs tidligere end Dagen, før Forsikringen forlanges tegnet, hvis Risikoen begynder paa Forsikringsstedet, og ellers, at Underretning om, at det var seilfærdig eller afseilet, ikke er indløbet tidligere end med sidste Post forinden Forlangendet om Forsikring. I andet Fald anses Forsikringen kun overtaget for Ulykker, der tilstøde efter Tegningen, med Forpligtelse for den Forsikrede til i Ulykkestilfælde at bevise, at Skibet var i god Behold paa den Tid, Forsikringen overtoges.

Ved Tidsforsikringer paahviler det stødse den Forsikrede at føre Beviset for, at Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i god Behold.

Risiko, naar Skibet er i Søen ved Tegningen.

§ 31.

Den samme Ugyldighed, der er en Følge af, at det paa den Tid, Forsikringen forlangtes, var Vedkommende bekendt, uden af ham at opgives, at den forsikrede Gjenstand havde lidt Skade eller var i Fare, skal ogsaa indtræde, naar nævnte Skade eller Fare paa den Tid, Forlangendet skede, var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, da han forlangte Forsikringen, selv om Ulykken eller Faren ikke kan bevises at være kommet til Vedkommendes egen Kundskab.

I ethvert Tilfælde, hvori den forsikrede Gjenstand var i skadeligt Stand eller i Fare paa den Tid, Forsikringen forlanges, kan Assurandøren som Betingelse for Erstatning fordre, at den Forsikrede, hans Agenter eller Underordnede hos Telegrafvæsenet eller Andre, der kunde bragt Underretning om Ulykken eller Faren, søger at erholde Bevidnelse om, at ingen saadan er modtaget af eller afsendt fra nogen af dem.

At Ulykke eller Fare var bekendt paa Stedet, hvor den Forsikrede befandt sig, har samme Virkning, som om den bevislig var Vedkommende selv bekendt.

Pligt at skaffe Bevidnelse om ikke at have modtaget Underretning om Ulykke eller Fare.

§ 32.

Naar Skibet ved Rejsforsikringer med den Forsikredes Vidende og Villie uden Nødvendighed afviger fra sin rette Vei, for at anløbe andre Havne end de i Policen nævnte, eller naar disse ikke anløbes i den Orden, hvori de deri ere anførte, saa ophører Risikoen, naar Afvigelsen finder Sted, og indtræder ikke igjen senere (Jfr. §§ 13 og 14).

Har Afvigelsen fra den forsikrede Reise fundet Sted uden den Forsikredes Vidende og Villie, har den kun til Følge, at der ved

Risiko, naar der afviges fra den forsikrede Reise.

Forsikringer for Rederiet maa svares en passende Præmie for den forøgede Risiko, Afvigelsen maatte have forvoldt Assurandøren.

Afvigelser fra Reisen paa Grund af Modvind eller Ulykker, samt for at redde Mennesker, hæve ikke Risikoen og paadrage heller ikke den Forsikrede nogen Tillægspræmie.

§ 33.

Risiko, naar den hele Reise forandres.

Risikoen ophører, hvis Skibet gaar paa en anden Reise end den forsikrede, naar dette skeer med den Forsikredes Vidende og Villie; men har den Forsikrede aldeles ikke havt nogen Anledning til at blive bekendt dermed, vedbliver Risikoen, indtil Skibet har naaet en Havn, hvortil det, forinden det igjen er afgaaet derfra, er blevet ham bekendt, at det skulde gaa. Den Forsikrede maa dog, for at nyde godt af denne Bestemmelse, ufortøvet meddele Assurandøren Underretning om den stedfundne Forandring af Reisen, saasart han erfarer samme. Derhos maa han svare Forhøielse af Præmien, om Risikoen paa den nye Reise kan skjønnes at være større end paa den i Policen nævnte, hvorimod han ikke kan forlange Ristorno, om Risikoen er bleven formindsket.

Naar forsikrede Varer befordres i et andet Skib.

Befordres forsikrede Varer i andet end det i Policen nævnte Skib, ophører Forsikringen, medmindre det overensstemmende med § 54 er foranlediget ved et i Løbet af Forsikringen tilstødt Ulykestilfælde, eller efter paabegyndt Risiko er skeet uden den Forsikredes Vidende og Villie.

§ 34.

Forandring af Skipper.

Naar Rederiet, medens Risikoen varer, uden Assurandørens Vidende og Villie ansætter nogen ny Skipper, om hvem det veed, enten at han tidligere har begaaet Assurancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har fattet Beslutning om ikke at forsikre paa ham som Fører, blive Forsikringer for Rederiet ugyldige, medens Skibet føres af en saadan Skipper.

§ 35.

DenforsikredeGjenstands Salg.

Sælges den forsikrede Gjenstand uden at den Forsikrede samtidig overdrager Kjøberen Forsikringen, ophører samme fra den Tid, Salget har fundet Sted. I ethvert Fald ophører Forsikringen fra den Tid, Salg uden Assurandørens Samtykke har fundet Sted, naar det kan oplyses om den nye Eier, at han har begaaet Assu-

rancesvig, eller at noget Assuranceselskab af Mistillid til ham har tilkjendegivet ham sin Beslutning ikke at forsikre for ham.

Naar et Skib uden Samtykke af Assurandøren skifter Nationalitet, er denne ved Forsikringer for Rederiet fri for Tab, der maatte følge heraf.

Forandring af Skibets Nationalitet.

§ 36.

Ved enhver Forsikring for Rederiet kan Assurandøren til enhver Tid, naar det kan ske, forlange Skibets Sødygtighed undersøgt ved en lovlig Besigtelse, dog blive Udgifterne derved i ethvert Fald for Assurandørens Regning, ligesom denne ogsaa maa erstatte de ved Opholdet forvoldte Udgifter, naar der ved Besigtelsen ingen væsentlige Mangler forefindes ved Skibet. Vil Rederiet ikke tilstede saadan Undersøgelse, kan Erstatning ikke forudses for senere Tab, med mindre disse bevises ikke at kunne hidrøre fra Mangler ved Skibet.

Undersøgelse af Skibets Sødygtighed.

§ 37.

Opstaar efter Forsikringens Tegning nogen Krig, hvorved den forsikrede Gjenstand kommer i Fare for Opbringelse, ophører Risikoen for Krigsmolest, saafremt den Forsikrede ikke saavidt gjørligt drager Omsorg for, at Skibet snarest muligt kommer i sikker Havn, før at man der kan afvente Assurandørens Bestemmelse, om han, med at betale den forsikrede Gjenstands Andeel i dermed forbunden Udgift og Ansvar, vil lade Skibet henligge, eller vil tillade, at det seiler videre, eller vil lade sig overdrage Eendomsretten til det Forsikrede mod Udbetaling af Forsikringssummen. Assurandøren kan dog ikke forlange, at Skibet skal henligge længere Tid end 3 Maaneder, men er, naar Skibet maa vente længere, forpligtet til at udbetale Forsikringssummen mod Eendomsoverdragelse af det Forsikrede.

Forholdsregler, naar Krig udbræder under Risikoen.

Tredie Kapitel.

Om Overforsikring og Ristorno samt om Ophævelse af Forsikringen.

§ 38.

Overforsikrings
Ugyldighed.

Er en Gjenstand ved flere, paa forskjellige Dage tegnede Forsikringer bleven forsikret for Mere end sin Værdi, ansees det formegct, og saaledes ugyldigen, forsikrede Beløb fortrinsvis at skulle udgaa af de sidst tegnede Forsikringer. Ere Forsikringerne derimod tegnede paa samme Dag, udgaar det overforsikrede Beløb forholdsvis efter de tegnede Summer af samtlige Forsikringer.

En Overforsikring ansees ugyldig, selv om det oplyses, at den, der har overtaget samme, giver Erstatning for Tab, der ikke blive godtgjorte af den oprindelige Assurandør, medmindre Forsikringen udtrykkelig er tegnet alene for saadanne Tab.

En senere Overforsikring faar ikke Gyldighed derved, at den tidligere Forsikring hæves, medmindre dette skeer, forinden Risikoen er begyndt.

§ 39.

Ristornotilfælde.

Ristorno kan kun fordres i følgende Tilfælde:

- a) Naar den forsikrede uden Forsæt har faaet Forsikring for et større Beløb end det, som er Gjenstand for Forsikring.
- b) Naar forsikrede Varer alskibes med et andet end det i Policen nævnte Fartøj, eller naar de slet ikke afskibes, saa at Risikoen af disse Grunde ophører.
- c) Naar Risikoen ophører forinden Afseilingen, fordi Skibet gjør en anden Reise end den forsikrede, eller fordi Reisen af andre Grunde ganske indstilles.
- d) Naar den forsikrede Gjenstand forgaar eller maa sælges paa Grund af Søskade, forinden Risikoen er begyndt.

Naar Ristorno efter denne Paragrafs Bestemmelser skal tilstaaes, har Assurandøren Ret til at tilbageholde $\frac{1}{4}$ Procent af Forsikringssummen, om Præmien beløber $\frac{1}{2}$ Procent eller Mere, og cthers den halve Præmie.

Af mindre Beløb end 50 Spd. kan der ikke fordres Ristorno.

§ 40.

Viser det sig efter Forsikringens Afslutning, at den forsikrede Gjenstand paa den Tid, Risikoens begyndte, var i skadeligt Stand, gjælder Forsikringen, saalænge Gjenstanden er i saadan Tilstand, selv med taxeret Police, kun paa den virkelige Værdi, Gjenstanden til enhver Tid kan skjønnes at have. Er den i en saa skadeligt Stand, at den desaaarsag senere forgaar eller maa sælges, kan Ristorno fordres for det muligens for høit forsikrede Beløb. Er Forsikringen imidlertid en Fornyelse af en ældre Forsikring, ristorneres den halve Præmie uden andet Hensyn til Gjenstandens forringede Værdi.

Ristorno, naar Gjenstanden ved Risikoens Begyndelse var i skadeligt Stand.

§ 41.

Ret til Ristorno tabes, naar den ikke kræves inden en Maa-
ned, efter at de Omstændigheder ere komne til den Forsikredes Kundskab, der begrundede hans Ret dertil. I alle Fald tabes Ret til Ristorno, der ikke er krævet inden et halvt Aar efter Risikoens Udløb

Præskription af Ristorno.

§ 42.

Betales ikke Præmien ved Paakrav, saasnart den er forfalden, hvilket den ialmindelighed ansees at være ved Forsikringens Afslutning, kan Assurandøren med 48 Timers Varsel opsigte Forsikringen, og han er da, hvis Præmien ikke inden Udløbet af denne Frist erlægges, alene ansvarlig for de Ulykker, der bevislig ere indtrufne før Udløbet af nævnte 48 Timer. I dette Tilfælde skal der gives Ristorno efter Billighed; men Assurandøren har dog Ret til at tilbageholde saameget, som foreskrevet i § 39.

Forsikringens Ophævelse, naar Præmien ikke betaales.

Bestemmelserne i denne Paragraf ere ikke anvendelige, naar Assurandøren har givet Samtykke til, at Policen transporteres eller pantsættes til nogen Anden, som ikke har paataget sig at udrede Præmien.

Policens Transport eller Pantsættelse.

Er en Policies Transport eller Pantsættelse anmeldt for Assurandøren, skal denne i Tilfælde af, at Forsikringen af en eller anden Grund ophæves forinden den i Policen bestemte Tid, derom give Underretning til den, til hvem Policen er anmeldt at være transporteret eller pantsat.

§ 43.

Forsikringens Op-
hævelse, naar As-
surandøren bliver
insolvent.

Bliver Assurandøren insolvent, kan den Forsikrede opsiges Forsikringen med 48 Timers Varsel og forlange fuld Ristorno efter Skjøn for den Del af Risikoen, som ikke er afløbet, hvis der ikke paa Forlangende stilles Sikkerhed for Forsikringsbeløbet.

Fjerde Kapitel.

Om Erstatningen.

§ 44.

Hvad der i Almindelighed er Gjenstand for Erstatning.

I Almindelighed erstattes ethvert Tab, som den Forsikrede lider ved, at der tilstøder den forsikrede Gjenstand nogen Ulykke, forårsaget ved usædvanlig haardt Veir, ved Braadsøer, Stødning, Paaseiling, Isgang, Ild, Tyveri, Krig eller Søroveri, eller ved andre lignende Hændelser, Alt paa den Maade og med de Indskrænkninger, der ere foreskrevne i denne Plan eller i Policen. Paa samme Maade erstattes Udgifter, paadragne til Afværgelse af saadanne Ulykker, der ellers vilde falde Assurandøren tillast, og ligeledes Udgifterne ved at bevisliggjøre Tab, der ere Gjenstand for Erstatning.

§ 45.

Skade ved Besætningens eller Andres Forscelse.

Skade paa den forsikrede Gjenstand erstattes ogsaa, hvor den er en Følge af Skipperens, Mandskabets eller Andres Forscelse; dog med den Undtagelse, at der ved Forsikringer for Rederiet ikke gives Erstatning for Følgerne af, at Skipperen undlader at holde Skibet behørig udrustet og bemannet, eller ikke under dets Oplag sørger for fornødent Tilsyn med det, at han søger at bryde Blokade, har falske eller ufuldstændige Papirer, fører kontrabande Varer eller gjør sig skyldig i Smugling, eller at Skibet fører Last, hvortil det efter Besigtelsen eller Skjøn ikke var berettiget. Har Skipperen uden Nødvendighed undladt at tage Lods paa Farvand eller i Fart, hvor Lods sædvanlig benyttes, er Assurandøren be-

rettiget til at afkorte indtil 20 Procent i Erstatningssummen. Bevisbyrden paahviler i disse Tilfælde den Forsikrede.

At forsikret Skib eller Fragt gjøres ansvarlige for Skade, tilføjet Andre ved Besætningens Feil, vedkommer Assurandøren kun i Paaseilingstilfælde.

§ 46.

Skade, som den Forsikrede selv er Skyld i, erstattes ikke; dog skal Skipperen, om han selv er Reder, ikke tabe Erstatning for Skade, der er en Følge af Feil ved Skibets Manøvrering eller Navigering, naar han har handlet efter bedste Skjønnende og ikke gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed.

Skade, hvori den Forsikrede selv er Skyld.

§ 47.

Et forsikret Skib ansees egnet til at kondemneres og sælges, naar Udbedringen af Skade, opstaaet ved Stødning, Paaseiling, Kautring, Is, Ild eller Explosion, hvorfor Assurandøren er ansvarlig, uden Tillæg af Kommissionærsalær, Omkostninger ved at skaffe Penge eller desl., ved lovlige Taxt ansættes til mere end tre Fjerdedele af Skibets Forsikringsværdi, og derhos af disse Udgifter Skrogets Reparation udgjør mere end den halve Assurancetaxt. I andre Tilfælde bør Skibet ikke kondemneres, med mindre Erstatningen vilde blive større i Tilfælde af Reparation, end naar Skibet blev solgt. Disse Regler komme ogsaa til Anvendelse ved Forsikring af Fragt, Udstyr og Passagerpønge; men ved andre Forsikringer kan Assurandøren ikke modsætte sig Skibets Kondemnation, naar Rederiet er berettiget dertil lige over for den Forsikrede.

Kondemnation af Skib.

§ 48.

Naar forsikret Skib er kondemneret, beregnes Tabet paa den Maade, at det Nettoproveny, hvortil Vrag og Inventarium udbringes, fradrages Skibets Assurancetaxt.

Erstatning for kondemneret Skib.

§ 49.

I Mangel af Overenskomst angaaende forsikret Skibs Værdi, bestemmes denne i Almindelighed ved et over Skibet afholdt lovlige Skjøn, hvortil Assurandøren skal varsles. Skjøn, der fornødiges efter indtraffet Forlis, bliver i ethvert Fald at optage paa Assurandørens Hjemsted, og begge Parter skulle derunder fremkomme

Værdisættelse af det Forsikrede, navnlig efter Forlis.

med enhver dem bekjendt Oplysning angaaende Skibet, der kan tjene til Veiledning ved Skjønnet.

Værdien af andre forsikrede Gjenstande bestemmes paa samme Maade, naar derom ikke er truffet Overenskomst, og den ikke paa anden Maade kan oplyses, saasom ved Certeparti, Konnossement, Faktura o. s. v.

§ 50.

Besigtelse og Taxation af Skade paa Skib.

Skade paa forsikret Skib bør forinden Istandsættelsen besigtet, og Reparationsudgifterne specificeret taxeres paa lovlig Maade. Skipperen eller Rederiet bør derunder paase, at Besigtelsesmændene erklære sig angaaende Skadens Oprindelse, forsaavidt denne kan skjønnes af de beskadigede Deles Udseende og Tilstand. Iagttages ikke dette, er Skaden kun Gjenstand for Erstatning, naar de Omstændigheder, hvorunder den ifølge Søforklaringen er opstaaet, tydeligen vise, at den ikke er en Følge af Mangler eller Feil ved den beskadigede Del.

Findes det ved Besigtelsen nødvendigt eller hensigtsmæssigt at bringe Skibet til andet Sted. for der at reparere Skaden, kan den Forsikrede ikke vægre sig herfor, naar Besigtelsesmændene erklære, at det forsvarligen kan ske, og heller ikke, naar Assurandøren paa eget Ansvar vil besørge Skibets Flytning eller Forseiling.

Erstatningen kan ikke fordres efter Taxten, men Reparationsregningerne maa fremlægges og Erstatningen beregnes efter disse, hvis ikke Taxtbeløbet er lavere, i hvilket Tilfælde dette lægges til Grund. Ligeledes bliver Erstatningen at beregne efter Taxten, naar Skibet ved tvungen Forføining er gaaet ud af den Forsikredes Eie, og han desaarsag ikke kan skaffe Reparationsregninger.

Et skadelidt Skib kan ikke ubetinget, forlanges sat i samme Stand som tidligere, naar dette ikke uden uforholdsmæssige Omkostninger kan ske, og Skibet derhos med en mindre Udgift kan blive fuldkommen forsvarligt og sødygtigt. Saaledes kan Ombygning ikke forlanges for at faa en Bugt rettet, naar Skibet med en mindre Reparation kan blive fuldkommen forsvarligt; heller ikke kan det fordres, at netop samme Slags Materialier skal anvendes ved Reparationen, som de, hvoraf Skibet er bygget, naar disse ere uforholdsmæssig dyre paa Haveristedet. I alle disse Tilfælde bør imidlertid Besigtelsesmændene yurdere det Tab, Rederiet herved

lider, og billigt Hensyn bør tages hertil ved Erstatningens Beregning.

§ 51.

Med Hensyn til Omkostningerne ved Ubedring af partikulær Skade paa forsikret Skib, hvilken er Gjenstand for Erstatning, gjælde følgende Regler ved Beregning af Tabet:

Erstatning for partikulær Skade paa Skib.

- a) Ved Skade i aaben Sø, der ikke er bevirket ved Stødning, Paaseiling, Kantring, Is, Ild eller Explosion, afkortes i Reparationsudgifterne en Halvdel for Forskjellen mellem Gammelt og Nyt, samt desuden Værdien af, hvad der maatte være i Behold af det Beskadigede.
- b) Af Udgifterne ved Anskaffelse af Metalhud samt ved sædvanlig Kalfatring under Huden og fornøden Doksætning eller Kjølhaling af Skibet afkortes den gamle Huds Proveny samt i Restbeløbet en Femtedel aarlig for Hudens Alder paa den Tid, den afrites. For Spigerhud og sammes Kalfatring bestemmes dette Fradrag til en Ottendedel aarlig. For andre Tidsrum end hele Aar beregnes disse Fradrag forholdsvis. Metalhud, der er 5, og Spigerhud, der er 8 Aar gammel eller derover, erstattes ikke i noget Fald; heller ikke Udgifterne ved sædvanlig Kalfatring under den gamle Hud. Tab af Spigerhud eller Spigring af samme erstattes heller ikke, naar der paa den Tid, Havetriet indtraf, var hengaaet længere Tid end 3 Aar, siden Huden fuldstændig blev omspigret. Er Skaden af den i Litr. a nævnte Art, fradrages det efter ovenstaaende Beregning udkomne Erstatningsbeløb endvidere end Fjerdepart.
- c) Ved al anden Skade end ovennævnt afkortes en Trediedel for Forskjel mellem Gammelt og Nyt samt desuden Værdien af, hvad der maatte være i Behold af det Beskadigede. Dog afkortes Intet for Ankere, og for Ankerkjettinger kun en Sjettedel.
- d) For Skade paa Skroget, tilstødt inden 1 Aar fra den Tid, Skibet første Gang er gaaet tilsøs, afkortes Intet for Forskjel mellem Gammelt og Nyt, naar Skaden ikke er af den i Litr. a og b nævnte Art.

De oven omhandlede Afdrag bortfalde efter Omstændighederne ganske eller tildels, naar der istedetfor beskadiget Inventarium er anskaffet brugte Gjenstande, og Besparelse i Udgifterne herved har fundet Sted.

§ 52.

Skade paa Skib, der ikke erstattes.

Ved Forsikring af Skib gives ikke Erstatning for Reparation af Skade, der har sin Grund i Slid, Mark, ældre Feil eller Mangler, eller i saadan Svaghed ved den beskadigede Del af Skib eller Inventarium, at det ikke kan ansees for at have været sødygtigt eller i forsvarlig Stand.

Til saadan Svaghed henregnes det, naar et Skib i Søen bliver lækt, uden at dette er foraarsaget ved usædvanlig haardt Veir; ligesaa naar Metal- eller Spigerhud falder af i Søen, naar Kjølen eller Kjølsvinet i Søen brækkes eller beskadiges, eller naar Skibet maa forsynes med flere Forbindinger end det før havde, uden at disse Skader ere bevirkede ved usædvanlige Omstændigheder, saasom Paaseiling, Ladningens Udsulmen i et Skib, der er fuldt af Vand, eller ved at Ladningen er kommen løs i Skibet.

Til Slid henregnes det og erstattes derfor ikke, naar Seil af Vinden bortføres eller beskadiges, ligeledes naar Ankere, Fortøiningstauge, Kjettinger eller løbende Taugværk beskadiges eller brækkes, uden at Skaden er Haverigrosse, eller er bevirket ved Stødning eller Paaseiling, eller er en Følge af, at Rundholter eller staaende Rig brækkes. Skade, der ifølge denne Bestemmelse ikke skal erstattes, bliver ikke Gjenstand for Erstatning derved, at man senere har kappet det Beskadigede.

Ved Forsikring af Fiskerskibe og deres Redskaber erstattes ikke Baade og Redskaber, der beskadiges eller tabes, medens de benyttes til Fiskeri.

Beskadigelse paa Dampskibes Maskineri erstattes ikke uden i Strandingstilfælde.

§ 53.

Maling, Zirater o. desl.

Skrabning og Maling, Forgyldning, Glasmesterarbejde og Reparation af Zirater paa Skibet erstattes ikke uden som Haverigrosse.

§ 54.

Erstatning for Varer m. m. udenfor Bestemmelsesstedet.

Dersom forsikrede Varer beskadiges ved Ulykke, hvorfor Assurandøren er ansvarlig, og Skibet indkommer til andet Sted end Bestemmelsesstedet, eller hvis Varerne ere ubeskadigede, men Skibet paa saadant Sted kondemneres (§ 47), da skal det ved lovligt Skjøn afgjøres, om Varerne strax bør sælges eller sondes videre til Bestemmelsesstedet, efter Omstændighederne enten i samme

eller i andet Skib. Derved bør i Almindelighed iagttages, at det Beskadigede, saavidt gjørligt, skilles fra det Ubeskadigede, at de ubeskadigede Varer, naar det kan ske uden uforholdsmæssige Omkostninger, befordres videre, og at dette ogsaa sker med beskadigede Varer, naar Varernes Tilstand ikke derved kan antages at forværres, og de derhos ikke ere saa beskadigede, at Viderebefordring af denne Grund maa ansees uhensigtsmæssig. I det Hele bør man lægge den Fremgangsmaade til Grund, der maatte ansees tjenligst for Eieren, om Varerne ikke vare forsikrede.

Naar forsikrede Varer sælges paa andet Sted end Bestemmelsesstedet, erstattes Forskjellen mellem deres Forsikringsværdi og Nettoprovenyet ved Salget, efter Fradrag af Fragt, Told og alle Omkostninger, der staa i Forbindelse med Salget. Udbringe derimod Varerne mere end Forsikringsværdien, kommer Overskuddet Assurandøren paa imaginær Gevinst tilgode indtil Beløbet af den forsikrede Sum. Er Ulykken ikke af den Art, at derunder opstaaet Beskadigelse er Gjenstand for Erstatning, godtgjøres alligevel Tabet, forsaavidt Varerne have været ubeskadigede og alene af Hensyn til de dermed forbundne Omkostninger ikke ere sendte videre.

Ere Varerne forsikrede med Tillæg af Fragt, Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, bliver Intet at erstatte for dette Tillæg, dersom Varen ikke naar sit Bestemmelsessted.

§ 55.

Naar forsikrede Varer ankomme beskadigede til Bestemmelsesstedet, og Beskadigelsen er Gjenstand for Erstatning, skal ligeledes, saavidt gjørligt, det Beskadigede skilles fra det Ubeskadigede. De beskadigede Varer bør sælges ved Auktion, efter at det først ved lovlig Besigtelse er bestemt, hvad disse Varer i ubeskadiget Stand vilde have udbragt brutto efter Markedsprisen paa Bestemmelsesstedet. Fra dette Beløb drages Brutto-Auktionsbeløbet, og den Procent, som Differencen mellem disse Beløb udgjør af den taxerede Værdi, ansees som Beskadigelsesprocent, hvilken bliver at beregne som Erstatning af Forsikringssummen paa Varerne, paa Fragt, Told og Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, forsaavidt disse ere særskilt forsikrede, samt paa imaginær Gevinst; dog ikke tilsammen af højere Beløb end den taxerede Værdi i ubeskadiget Stand. Besigtelsesomkostninger samt Omkostninger

Erstatning, naar Varerne komme frem til Bestemmelsesstedet.

ved Auktionen, Sortering og Bevarelse medtages ikke i Beregningen over Beskadigelsen, men erstattes særskilt.

Er „Opgjør efter Nettoværdi“ betinget i Policen, forholdes overensstemmende med Regelen i § 6.

Naar Varer efter indtruffet Havari overensstemmende med Forskrifterne i § 54 ere blevne viderebefordrede, erstattes de hermed forbundne extraordinære Omkostninger, forsaavidt de isvrigt paahvile Varerne, uanset om Beskadigelsen er Gjenstand for Erstatning eller ikke, ligesom Risikoen vedbliver under Viderebefordringen.

Ved Beregning af Erstatning for tabte Varer lægges Forsikringsværdien til Grund.

§ 56.

Indskrænkning i Erstatningspligten for beskadigede Varer.

Det er ikke Gjenstand for Erstatning, naar forsikrede Varer beskadiges af Muus eller Rotter, bedærvs, svinde ind eller udlække, uden at noget Ulykkestilfælde er tilstødt dem, medmindre Skaden er opstaaet derved, at Varerne paa Grund af Anholdelse eller Havari have haft et ekstraordinært Ophold af over tre Maaneder. Usædvanlig Udlækning af flydende Varer erstattes i andre Tilfælde ikke, medmindre Skibet har stødt, er kantret eller blevet paaseilet, eller har været losset underveis i Haveritilfælde, og det derhos kan antages, at Skaden hidrører fra nogen af disse Aarsager.

Beskadigelse paa Sukker i Kasser eller Fustager, Kaffe, der kun er indpakket i Sække eller Matter, Læder, Uld, eller uldne Varer, Bomuld, Garn, Liin, Hamp, alle Slags Lærred og Seildug erstattes ikke undtagen i Strandingstilfælde, eller naar Beskadigelsen udgjør over 10 Procent.

Beskadigelse erstattes ikke uden i Strandingstilfælde paa Varer, der kunne indbefattes under Benævnelsen: Kornvarer, Sædarter, Rodfrugter, Malt, Meel, Gryn, Brød, Fiskevarer, Kjød, Ost, friske og tilberedte Frugter, Sukker i Sække, Matter eller Papirindpakning, Humle, Tobak, Specerier, Medicinalvarer, Oliekager, Cement, Potaske, Soda, Salt, Salpeter, Krudt, Farver og Farvestoffe, Bijutteri- og Galanterivarer, Metaller og Metalarbejde, Fjær, Pelsværk, Huder, Skind, Papir, trykte Billeder og andre trykte Sager, Træløst, Bark, Bohave, Instrumenter, Alabast, Porcelæn, Stentøi og Glasvarer.

Levende Dyrs Beskadigelse eller Død er ikke Gjenstand for Erstatning undtagen i Tilfælde af Stranding eller Forlis.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa Forsikring paa imaginær Gevinst af de omhandlede Gjenstande.

§ 57.

Er Fragtforskud forsikret, erstattes i Ulykkestilfælde det Beløb, hvorned Fragtforskuddet overskyder den Rederiet tilkommende Fragt, efterat deri er fradraget fortrinsberettigede Haveribidrag. Ligeledes erstattes Haveribidrag, som særskilt maatte være Fragtforskuddet paalagte.

Erstatning for
Fragtforskud.

§ 58.

Ved Fragtforsikring erstattes Fragtens Bidrag til Haverigrosse samt Udgifter, der ifølge lovlig opgjort Haverigrossedispatche ere henførte til partikulært Haveri for Fragten. Endvidere erstattes Fragttab, der er en Følge af, at Varerne beskadiges eller tabes, dog, i Tilfælde af Beskadigelse, uden at Forlis er indtruffet, kun forsaavidt samme efter denne Plans Bestemmelser vilde været Gjenstand for Erstatning ved en Forsikring paa Varer.

Erstatning for
Fragt.

I Tilfælde af, at Skibet gaar tilgrunde eller kondemneres overensstemmende med § 47, beregnes Tabet saaledes, at der fra Fragtens Beløb drages Nettoprovenyet af den reddede Fragt. Blive Varerne viderebefordrede i andet Skib, komme Udgifterne ved Viderebefordringen, forsaavidt samme paahvile Rederiet, til Afdrag i den reddede Fragt ved Beregning af sammes Nettoproveny.

Er det i Policen udtrykkelig angivet, at Forsikringen gjælder „Restfragt“ (Fragt med Fradrag af Fragtforskud), kan Assurandøren i Ulykkestilfælde ikke afregne i Forsikringsbeløbet den Del af reddet Fragt, der man benyttes til Dækning af Fragtforskuddet. Fragten paahvilende Haveribidrag samt Fragttab erstattes fuldt, naar den hele Difference mellem Fragten og Fragtforskuddet har været forsikret.

Ved Forsikring paa „Nettofragt“ erstattes Haveribidrag og Fragttab efter det Forhold, hvori det forsikrede Beløb staar til Bruttofragten.

§ 59.

Ved Forsikring af Udstyr erstattes Beskadigelse paa dertil henhørende Gjenstande, naar denne ved en Forsikring paa Varer

Erstatning for Ud-
styr.